

Η ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ ΒΥΤΙΝΑΣ ΛΟΓΩ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

**ΓΡΑΦΕΙ: ο Παναγιώτης Παπαδέλος φιλόλογος πρόεδρος του Συλλόγου
των Απανταχού Βυτιναίων.**

Το 2005 η τότε Υπουργός Παιδείας κ. Μαριέττα Γιαννάκου με μια ανεξήγητη και αψυχολόγητη ενέργεια, χωρίς να συμβουλευτεί την τοπική κοινή γνώμη, παραχώρησε το χώρο των παιδικών κατασκηνώσεων Βυτίνας στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου για τη δημιουργία θερινού «campus», όπως τότε πομπωδώς ονομάστηκε από το ίδιο το Πανεπιστήμιο. Από τότε πέρασαν οκτώ χρόνια και παρόλες τις υποσχέσεις της πρυτανείας του Πανεπιστημίου ο χώρος έχει τελείως εγκαταλειφθεί και διαρκώς εξαθλιώνεται.

Η έκταση αυτή είναι περίπου είκοσι στρέμματα και αποτελούσε παλαιά ιδιοκτησίες Βυτιναίων. Αυτές είχαν προσφερθεί δωρεάν για τη δημιουργία κοινοτικού γυμναστηρίου προ εβδομήντα περίπου χρόνων. Εκεί στο παρελθόν τη δεκαετία του σαράντα και του πενήντα, ιδιαίτερα μετά την ίδρυση του Γυμνασίου Βυτίνας, πραγματοποιείτο το σύνολο των αθλητικών εκδηλώσεων .

Στις αρχές της δεκαετίας του πενήντα ο χώρος προσεφέρθη δωρεάν στο Υπουργείο Παιδείας για τη δημιουργία παιδικών κατασκηνώσεων και κατοχυρώθηκε σε αυτό. Οι κατασκηνώσεις λειτούργησαν για δυόμιση δεκαετίες και έκτοτε έπαυσαν. Έτσι ο χώρος με το σύνολο των κτιριακών εγκαταστάσεων εγκατελείφθη και διαρκώς ερειπώνεται. Και ενώ θα έπρεπε να επιστραφεί στη Βυτίνα, η οποία είχε προσφέρει τις ιδιοκτησίες των κατοίκων, το Υπουργείο τον παραχώρησε στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου προς ίδιαν χρήση.

Και κανείς δεν θα είχε αντίρρηση στην ενέργεια αυτή του Υπουργείου, εάν ο χώρος αξιοποιείτο σύμφωνα με τους λόγους παραχώρησης. Όμως τίποτε από αυτά δεν έγινε. Το Πανεπιστήμιο, αφού τοποθέτησε πινακίδες ιδιοκτησίας, κατά τα άλλα τον εγκατέλειψε στη διαρκή εξαθλίωση. Παρόλες τις συχνές έγγραφες ενοχλήσεις του συλλόγου των απανταχού Βυτιναίων το Πανεπιστήμιο ή δεν απαντά ή όταν απαντά οι απαντήσεις είναι πλήρεις ασαφειών και αοριστιών. Οι τοπικοί πολιτικοί εκπρόσωποι δείχνουν ενδιαφέρον, όταν ευρίσκονται στην αντιπολίτευση, ενώ ξεχνούν τα πάντα όταν είναι στη συμπολίτευση.

Ποια είναι η κατάσταση του χώρου αυτού σήμερα που γράφονται οι γραμμές αυτές; Άθλια! Τα κτίρια κινδυνεύουν με κατάρρευση. Ακόμα και τα κεραμίδια αφαιρούνται. Το εσωτερικό των κτιρίων χρησιμοποιείται για κατάλυμα διερχομένων αλλοδαπών. Ο περιβάλλων χώρος παραμένει ακαθάριστος με κίνδυνο πυρκαγιών το καλοκαίρι. Δίπλα στην πομπώδη επιγραφή του Πανεπιστημίου ο χώρος είναι γεμάτος απορρίμματα και καταρρέουσες θύρες εισόδου. Το φωτογραφικό υλικό είναι ενδεικτικό.

Ο δήμος Γορτυνίας δέχεται να συνεργαστεί με το Πανεπιστήμιο για την αξιοποίηση της έκτασης και τη δημιουργία του θερινού φοιτητικού campus. Και παρόλο που το Πανεπιστήμιο διαθέτει μέρος των απαραίτητων κονδυλίων δε δείχνει προθυμία για την υλοποίηση του στόχου αυτού.

Κάνουμε έκκληση στην πρυτανεία να ευαισθητοποιηθεί προς την κατεύθυνση της αξιοποίησης των μαθητικών κατασκηνώσεων, διότι είναι τελείως άπρεπο να έχει παραχωρηθεί ο χώρος, που είναι εθελοντική προσφορά των Βυτιναίων και αυτή να αδιαφορεί. Είναι ένα αισθητικό «εξάμβλωμα» στην είσοδο της Βυτίνας και ενδεικτικό

στοιχείο του βαθμού υπευθυνότητας που διακρίνει την εποχή μας και μάλιστα τα πνευματικά ιδρύματα. Το φωτογραφικό υλικό επιβεβαιώνει τα γραφόμενα.

Κάνουμε επίσης έκκληση προς τους πολιτικούς εκπροσώπους της περιοχής (βουλευτές, περιφερειάρχη, αντιπεριφερειάρχη) να μας βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της αξιοποίησης του χώρου, ώστε να απαλλαγούμε από ένα ακαλαίσθητο θέαμα στην είσοδο της κωμόπολης και να δημιουργηθεί αυτό που έχει σχεδιασθεί για την παραγωγική χρήση του που θα ωφελήσει και το Πανεπιστήμιο και την τοπική κοινωνία.

Δίπλα στην επιγραφή με τον τίτλο του Πανεπιστημίου η πλήρης εξαθλίωση

Τα κτίρια καταρρέουν, ενώ τα κεραμίδια αφαιρούνται από αγνώστους

Το εσωτερικό μετατρέπεται σε κατάλυμα αλλοδαπών

Αυτά τα εξαθλιωμένα κτίρια κάποτε άκμαζαν και στέγαζαν τις μαθητικές κατασκηνώσεις και για μια εξαετία (1958-1964) το Γυμνάσιο Βυτίνας

